

RIEKY is een verkorte variant van FREDERIEKE, variant van FREDERICA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van Frederik: samengestelde Germaanse naam:

1] 'Frede-' = 'vrede'.

2] '-rik' = 'mchtig' (vgl. 'rijk')

Dus: 'mchtig in vrede', 'mchtig door vrede', 'mchtige vrede', 'sterke vrede' enz.

*

Frederik van Utrecht, Nederland; bisschop & martelaar; † **838**; feest **18 juli**.

Hij was van Friese adel. Zijn ouders zagen het liefste dat hij later geestelijke zou worden. Daarom stuurden ze hem naar de kloosterschool van Utrecht. Op dat moment was daar Rixfried bisschop. Deze overleed juist op het moment dat keizer Lodewijk de Vrome in het land was. Hij wees Frederik als nieuwe bisschop aan. Ter ere van dit heuglijke feit werd een feestmaal aangericht. Bij die gelegenheid bracht de keizer een paar misstanden ter sprake die er bij de bewoners van het Zeeuwse eiland Walcheren heersten. Hij drong er bij hem op aan hen desnoods met geweld in te peperen dat ze niet mochten trouwen met naaste bloedverwanten. De bijbel verbood het immers.

Intussen had bisschop Frederik met verbazing gezien hoeveel vorken de keizer aan tafel gebruikte. Hij zei: "Majesteit, als u een vis eet, begint u dan bij de kop of bij de staart?" Verbaasd antwoordde Lodewijk: "Bij de kop natuurlijk, daar zit immers het meeste merg." "Heel juist, zei de nieuwe bisschop, en daarom begin ik ook bij de kop, dus bij u. Want u maakt u zelf schuldig aan bloedschande met vrouwe Judith. Zij is immers een bloedverwante van u!"

Terwijl Frederik op Walcheren voor de eenvoudige mensen over Gods wetten preekte, zon vrouwe Judith op wraak. Ze huurde twee moordenaars die hem om het leven brachten. Hij werd bijgezet in de crypte van de Sint-Salvatorkerk te Utrecht.

*

Frederik van Hallum o.praem., Tongerlo, België; abt van klooster Mariëngaarde, Friesland, Nederland; † **1175**; feest (4 februari &) **3 (& 7) maart**.

Freerk Goslinga werd in het begin van de 12e eeuw geboren in het Friese plaatsje Hallum. Zijn vader verloor hij al vroeg. Maar van zijn moeder kreeg hij tezamen met zijn zusje een uitstekende opvoeding. De pastoor van zijn woonplaats, Heiko, zag wel iets in Freerk. Hij begon hem Latijns te leren. Later liet hij hem op zijn kosten verder studeren in München. Op 25-jarige leeftijd werd hij te Utrecht priester gewijd. Daarna keerde hij terug naar Hallum als assistent van pastoor Heiko.

In deze tijd moeten we waarschijnlijk het volgende verhaal plaatsen. Van Freerk wordt verteld, dat hij vele mensen tot de christelijke levenswijze wist te bekeren. Toen hij als zielzorger werkte te Hallum, wist hij ook het hart van een zekere Wybren te raken, een berucht man uit het naburige dorpje Blija. De meeste mensen gingen hem het liefste uit de weg; hij had immers zelfs al een paar moorden op zijn geweten. Maar op een dag werd hij getroffen door een preek van pastoor Frederik. Omdat hij de pastoor wilde vragen, op welke manier hij boete kon gaan doen voor al zijn bedreven zonden, begaf hij zich naar diens huis om hem daar op te wachten. Frederik was echter nogal bang uitgevallen. Maar toen deze uit de verte die gevreesde bij hem voor de deur zag staan, maakte hij onmiddellijk rechtsomkeert en zette het op een lopen. Wybren, nu vastbesloten om zijn leven te beteren en vergeving te vragen, zette de achtervolging in. Frederik vluchtte de kerk binnen. Daar waren mensen onschendbaar, en kon geen misdadiger iets uitrichten. Uitgeput zonk hij bij het altaar neer. Maar Wybren kwam gewoon naar binnen; hij trok zich van het aloude asielrecht kennelijk ook al niets meer aan... Frederik vreesde, dat zijn laatste uur geslagen had. Maar de man die er zo vervaarlijk uitzag, wierp zich berouwvol op de grond en stortte zijn hart uit in een algemene biecht, smeekte om vergiffenis van al zijn zonden en vroeg om een passende penitentie. Frederik knipte zijn haren af en verwijderde alle versierselen van diens kleding, als teken van inkeer en boete. Daarop leidde Wybren verder het teruggetrokken en godgewijde leven van een kluizenaar.

Na de dood van zijn moeder stichtte Freerk klooster Mariëngaard. De monniken volgden de premonstratenzer regel van Norbertus; die was toen net nieuw. Frederik was een voorbeeldig monnik. Hij bad en vastte veel, was altijd goedgehumeurd en hulpvaardig. Zijn medebroeders vonden het zelfs een teken van zijn heiligheid dat hij tot op hoge leeftijd zonder stok liep. Tijdens de Reformatie werden zijn relieken overgebracht naar het Belgische premonstratenzer klooster te Tongerlo, tezamen met die van zijn opvolger Siardus.